

MALÍŘ (Hana HEGEROVÁ)

C G7
1) Přišel malíř otrhaný, měl jenom štětce s paletou,
C
Kalhoty měl spravovaný a z vojny bundu stoletou
C7 F G
Pak napnul plátno srolovaný a stvořil řeku včetně panny,
C G7 C
Pak na malou píšťalku, panně z obrázku hrál.

Ref.:

C7 F G C Ami
Uměl jednu píseň malovanou, modrou měla z nebe darovanou,
Dmi G7 C C7
Žlutou měla díky pampeliškám, zelenou ji půjčil vodník sám,
F G7 C Ami
Všechno bylo v písni malované, bílé mléko, třešně natrhané,
Dmi G7 C
Jenom černá barva nebyla v ní, ona špatně zní.

2) Víš jen málo o malířích,
Jsi jen holka bláznivá,
Jeho oči neznají hřích,
A jako kluk se usmívá.
Víš jen málo o malířích,
Však říkáme ti,
Že k vám nezamíří,
Aby na svou píšťalku,
Panně z obrázku hrál.

R: Uměl jednu píseň malovanou, ...

3) Chodíš často po výstavách,
A má to důvod v pozadí,
Jsi totiž hrozně nedočkavá,
Kdy se tvůj malíř prosadí,
A pak tě pozve na vernisáž
A ty se od něj nehneš
Jak jeho stráž,
Bude ti na svou píšťalku,
Jen a jen pro tebe hrát.

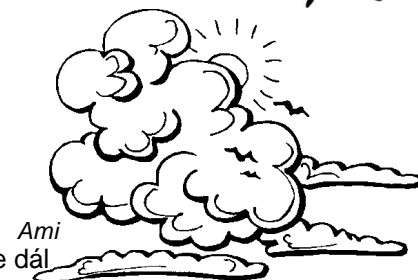
R: Uměl jednu píseň malovanou, ...

FRANKY DLOUHÁN (BRONTOSAURŮ)

C F C
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
G7 F C
lidem nad hlavou, smutnou dálavou.
C F C
Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
G7 F C
za čas odletěl, každý zapomněl.

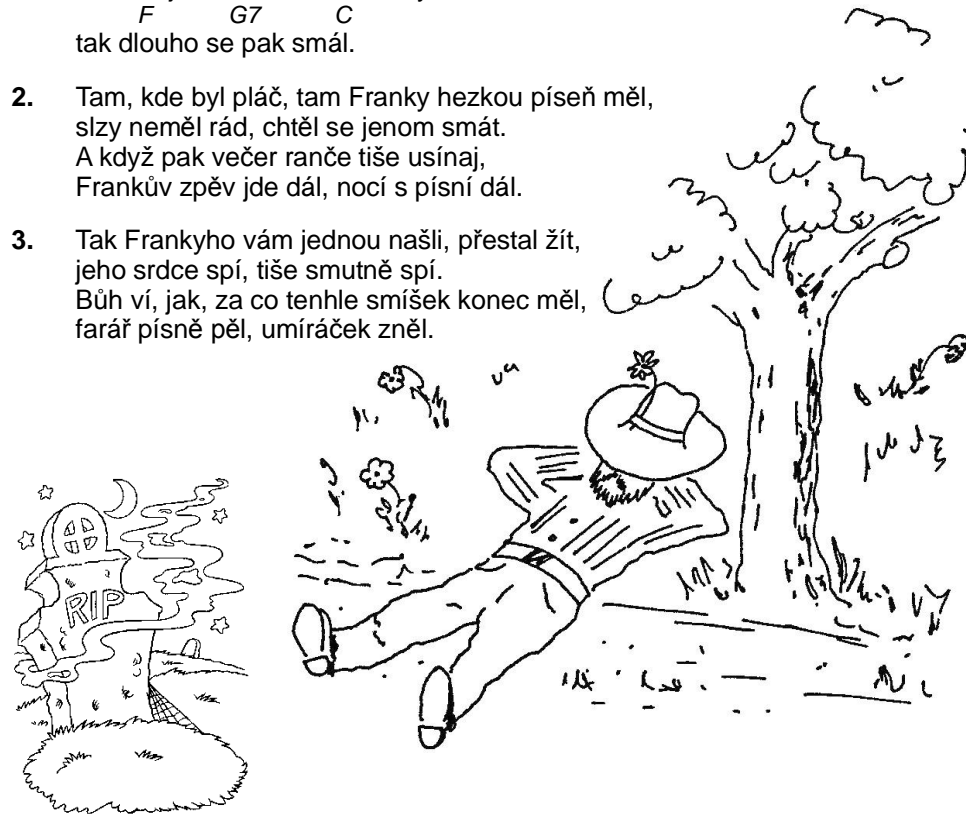

C G7
Ref: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
F C
po státech toulal se jen sám,
F C G7
a že byl veselejší, tak každé měl ho rád.
F C
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
F G7
a každé, kdo s ním chvíli byl,
F G7 C
tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí.
Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář písni pěl, umíráček zněl.

ROSA NA KOLEJÍCH (Wabi DANĚK)

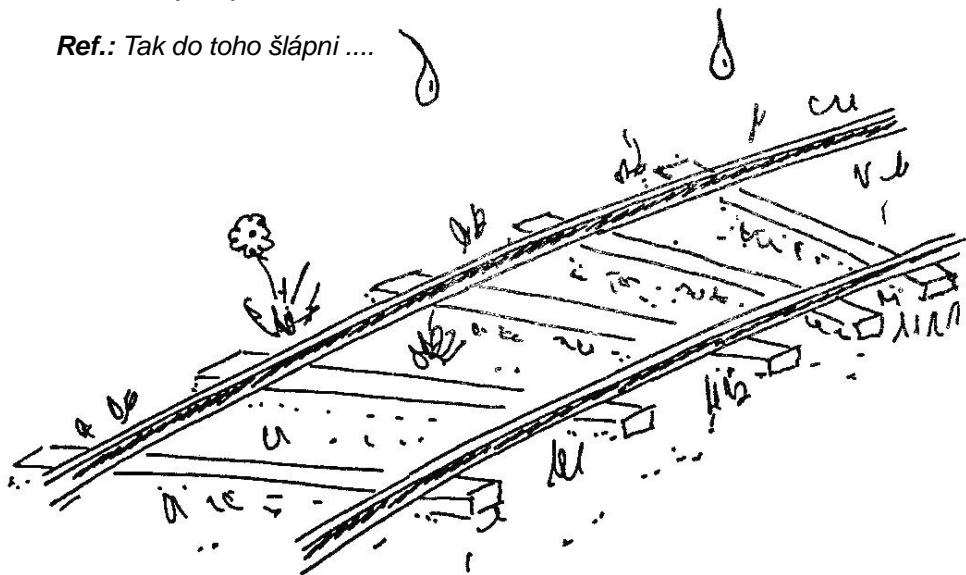
- 1) Tak jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
 Tak se vracím k svému nádraží, abych jel zas dál,
 Předem mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží
 Podivnej pták, pták nebo mrak

Ref.: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
 Vzít do dlaně dálku, zase jednou zkus
 Telegrafní dráty, hrajou ti už léta,
 To nekonečně dlouhý monotónní blues.
 Je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

- 2) Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj
 Co si radši počkaj a pak šlapou dál,
 Po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí,
 Celej svůj dům, deku a rum..

Ref.: Tak do toho šlápní

OVEČKA / Bláznova ukolébavka (Petr NOVÁK)

- 1) Máš má ovečko dávno spát, i píseň ptáků končí,
 Kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
 Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
 Zas má bílej plášť a v okně je mříž.

Ref.:

Máš má ovečko dávno spát a můžeš hrát,
 Ty mě můžeš hrát, vždyť přijdou se ptát,
 Zítřka zas přijdou se ptát,
 Jestli ty v mých představách, už mizíš.

- 2) Máš má ovečko dávno spát,
 Dnes máme půlnoc temnou,
 Zítřka budou nám bláznů lát,
 Že ráda snídáš se mnou,
 Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
 Když tebe mám rád, když tebe tu mám.

Ref.: Máš má ovečko dávno spát ...

ZLATOKOPECKÁ / Severní vítr (SVĚRÁK a UHLÍŘ)

1) ^C Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
^F ^C Jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
^C ^{Ami} A hlava mě pálí a v modravé dáli,
^F ^G ^C Se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,

Tam zbytečně budeš mi psát.

Sám v dřevěné boudě, sen o zlaté hroudě,

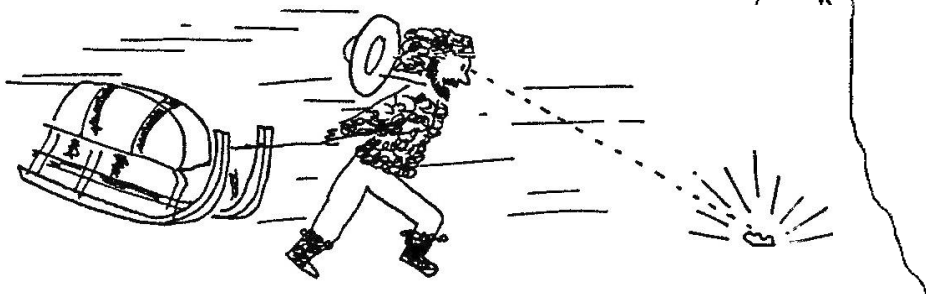
Já nechám si tisíckrát zdát.

Ref.:

^C ^F ^C ^G Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím,
^C ^F ^C ^G ^C K nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

2) Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
 Už slyším je výt blíž a blíž,
 Už mají mou stopu už větrí že kopu,
 Svůj hrob a že stloukám si kříž.
 Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén,
 A opustil tvou krásnou tvář,
 Mám plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
 A nad hrobem polární zář.

Ref.: Severní vítr je krutý, ...

NAD STÁDEM KONÍ (BUTY)

^DNad stádem ^{A4A}koní
^{Emi}podkovy ^Gzvoní, zvoní
^Dčerný vůz ^Avlečou
^{Emi}a slzy ^Gtečou
 a já vo^Dlám:

Tak neplač můj kamaráde
 náhoda je blbec když krade

Je ^Dtuhý jak ^Aveka
 a řeka ho zpla^{Emi}ví
 Máme ho ^Grádi
 No tak ^Cco
 (no) tak ^Gco
 (no) tak ^Aco

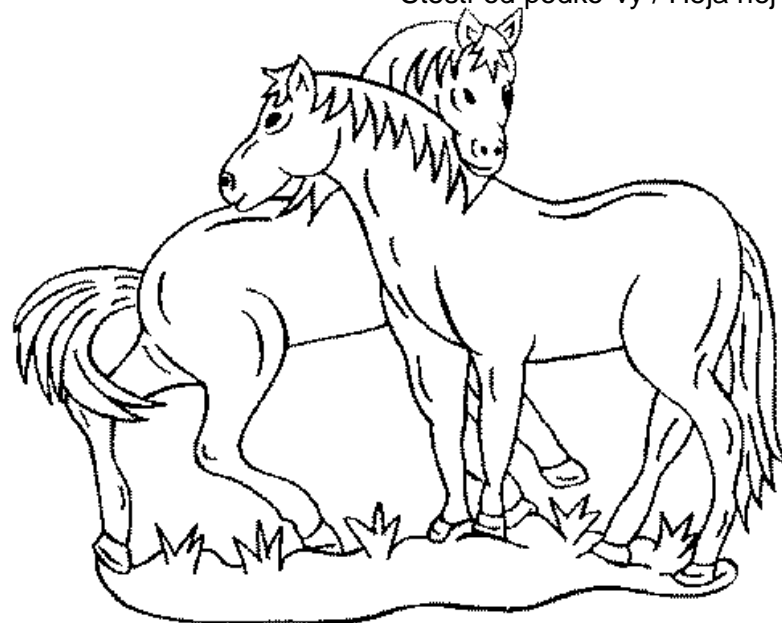
Vždycky si přál
 až bude popel
 i s kytarou, hou
 Vodou ať plavou
 jen žádný hotel
 s křížkem nad hlavou

až najdeš místo, kde je ten pramen
 A kámen co praská. Budeš mít jisto
 Patří sem popel a každá láska
 No tak co
 (no) tak co
 (no) tak co

Nad stádem koní,
 podkovy zvoní zvoní
 černý vůz vlečou a slzy tečou
 a já šeptám

Vysyp ten popel Kamaráde
 do bílé vody vody
 Vyhasnul kotel
 a Náhoda je Štěstí od ^Gpodkovy

Vysyp ten ^Dpopel / Heja hej
^Akamará^Gde / Heja hej
 do bílé ^Dvody ^Avo^Gdy / Heja hej
 Vyhasnul ^Dkotel / Heja hej
 a ^ANáhoda ^{Emi}je / Heja hej
 Štěstí od podko^Gvy / Heja hej

JÁ BUDU CHODIT PO ŠPIČKÁCH

(Petr NOVÁK)

C F Dmi G
1. Zavři oči a jdi spát, vždyť už bude brzo den,
C F Dmi G
nech si o mně něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen.

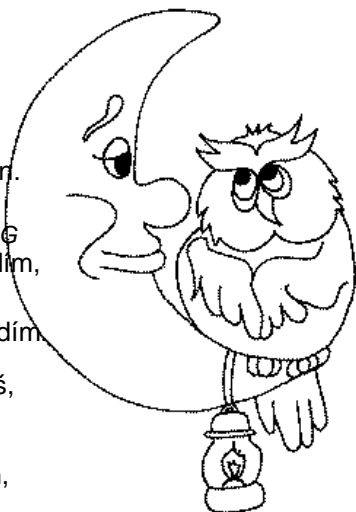
Dmi G Dmi G
R: Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevbudím,
Dmi G F G
ááá, až slunce vyjde v tmách, polibkem tě probudím

2. Jdi si lehnout, ať už spíš, ať z toho snu něco máš,
ráno, až se probudíš, polibek mi taky dáš.

R:

3. Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně krásnej sen,
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den.

R:

BON SOIR MADEMOISELLE PARIS

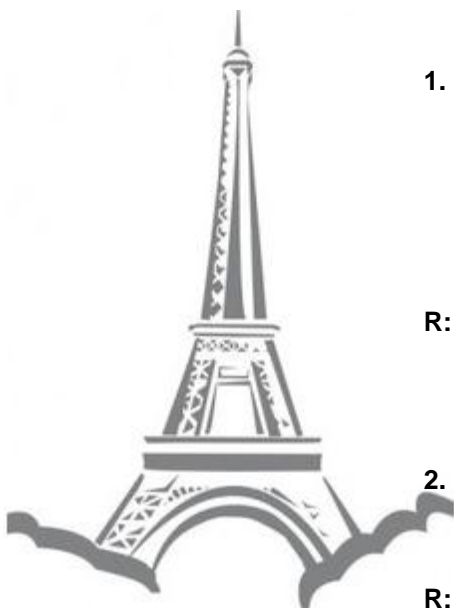
(OLYMPIC)

Emi H7 Emi
1. Mám v kapse jeden frank,
D G H7
jsem nejbohatší z bank nad Seinou,
Emi H7 Emi
mám víc než krupíer
D G H7
a stíny Sacre-Coeur nade mnou.

C D G Ami H7 Emi
R: Láska je úděl tvůj, pánbůh tě opatruj,
C D Emi
bonsoir, mademoiselle Paris,
C D Emi
bonsoir, mademoiselle Paris.

2. Zním bulvár Saint Michelle,
tam jsem včera šel s Marie-Claire,
vím, jak zní z úst krásnejch žen
slůvka "car je t'aime, oh, mon cher".

R:

VŠECHNO NEJLEPŠÍ (NEDVĚDI)

E
1. Hádej, proč přišel jsem dneska k vám,
A
proč za záda schovávám květ,
E
dvakrát jsem dneska si ruce myl,
H7 E
abych popřál ti k věnečku let.

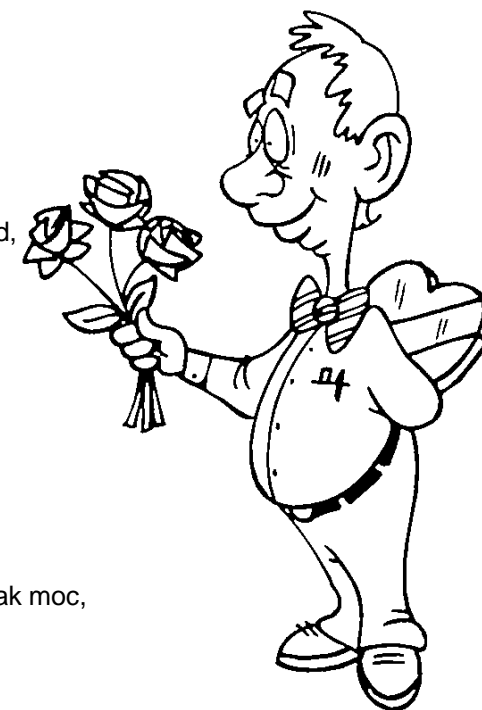
2. Nastav pusu a do vázy kytku dej,
postav na kafe, dva cukry mám rád,
koupil jsem "Člověče, nezlob se",
budem do rána bláznit a hrát.

A
R: Tak všechno nejlepší, zdraví a tak,
E H7
ať všechno ti jde tak, jak chceš,
E
sám nejlíp víš, co se má ti přát,
H7 E
a nám stačí, že žiješ, že jseš.

3. Hele, neděkuj, kytka není až zas tak moc,
to, co uvnitř mám, neumím říct,
jako kostky je život, jak den a noc,
věčně střídá se mít-nemít nic.

R: *E A H7 E*

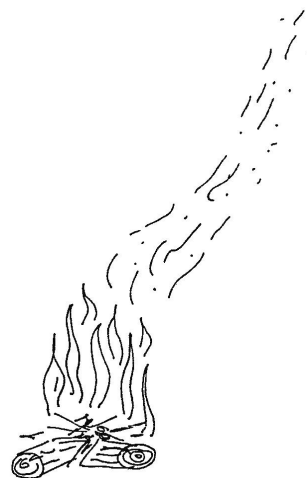
R: **3x**

ČERVENÁ SE LINE ZÁŘE

E A E A
Červená se line záře,
E7 A E7 A
červená se line záře,
A E7 A7 E7 A
oheň, oheň, hřeje ruce, barví tváře.

E A E A
London's burning, London's burning,
E7 A E7 A
fetch the engines, fetch the engines.
A E7 A7 E7 A
Fire fire, fire fire ! Pour on water, pour on water !

DVĚ BÁBY (SPIRITUAL KVINTET)

1) Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,
Všichni se rvou a duši dávám všanc,
A za pár šestáků vás prodaj věřte mi,
Už víc nechci mít domov svůj na zemi!

Ref.:

Čas žádá svý a mě se krátí dech,
Když před kaplí tu zpívám na schodech,
Svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
Už víc nechci mít domov svůj na zemi!

2) Po jmění netoužím,
jsme tu jen nakrátko,
I sláva je jak dým,
jak prázdný pozlátko,
Já koukám do voblak,
až anděl kejvne mi,
Už víc nechci mít
domov svůj na zemi!

Ref.: Čas žádá svý

3) Říkám Good Bye
světskému veselí,
Těm co si užívaj,
nechci lízt do zělí,
Jsem hříšná nádoba,
však spása kyne mi
Už víc nechci mít
domov svůj na zemi!

Ref.: Čas žádá svý

4) V určenej čas
kytara dohraje,
Zmlkne můj hlas
na cestě do ráje.
O tomhle špacíru,
noc co noc zdá se mi.
Už víc nechci mít
domov svůj na zemi!

Ref.: Čas žádá svý

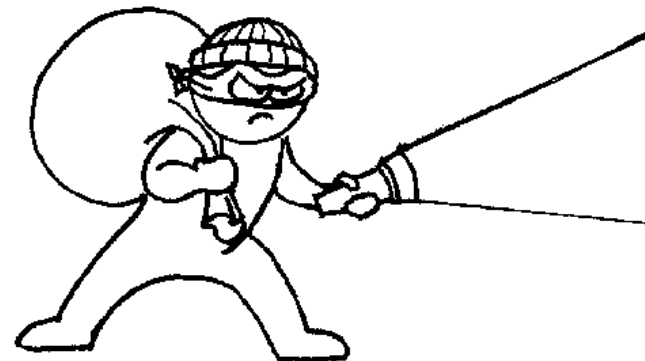
HLUPÁKU, NAJDU TĚ ! (Jan ČENSKÝ)

1. Někdo má hadry na těle,
někdo je nosí v hlavě.
Berme ten rozdíl vesele,
berme ten rozdíl hravě.

Nadutec hloupost nese si,
důstojně jako páv,
platí to v každé profesi,
švec nebo doktor práv.

R: Hlupáku najdu tě,
tváříš se nadutě,
kdyz lezeš nakutě,
když ráno vstáváš.

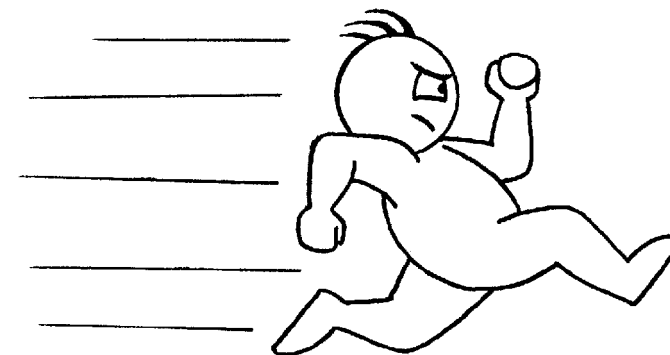
Ať jedeš v kočáře
a nebo na káře,
můj milý hlupáku,
tebe já znám.

2. Sotva byl náš svět stvořený, sotva byl náš svět stvořen,
pustila hloupost kořeny, pustila hloupost kořen.

Rodina zdravých mamlasů, valí se jako proud,
jde s námi z času do času, s tím už se nedá hnout.

R: Hlupáku ...

PROMĚNY (ČECHOMOR)

Ami *G* *C*
Darmo sa ty trápíš můj milý synečku
Dmi *Ami*
nenosím ja tebe nenosím v srděčku
G C G C Dmi E Ami
A já tvoja nebudu ani jednu hodinu

Copak sobě myslíš má milá panenka
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

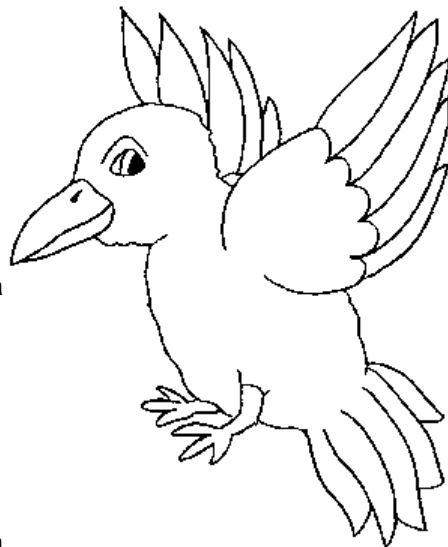
A já sa udělám malú veverečku
a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takú sekérečku
ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu preč po Dunajičku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma takovou udičku
co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má
lebo mi tě Pán Bůh dá

/: Ami, F, C, F, C, G :/

A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskú stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má
lebo mi tě Pán Bůh dá

A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu

A sú u nás doma takoví hvězdáři
co vypočítajú hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má
Lebo mi tě Pán Bůh dá

Ami, Dmi7, C, Dmi7, C, G

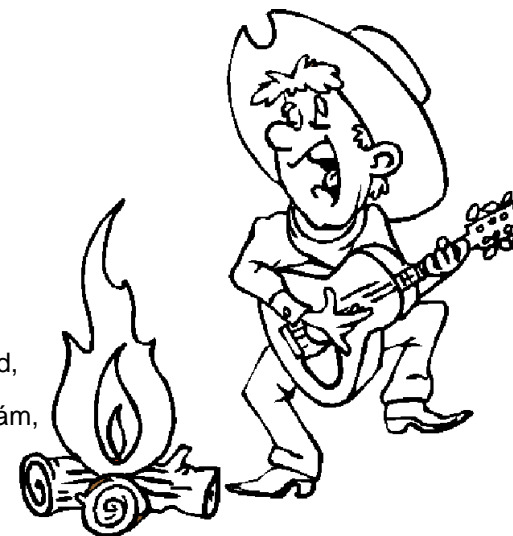
Ami, Dmi7, C, Dmi7, C, G

ZUZANA (RANGERS)

C
1) Přicházím až z Alabamy,
G7
Se svým banjem sám a sám,
C
A teď jdu do Louisiany,
G7 C
Navštívit svou milou tam.

Ref.:

F C G7
Ó Zuzano, Zuzano mám tě rád,
C
Přicházím z té velký dálky k vám,
G7 C
Na banjo budu hrát.

2) Slunce praží, z nebe hromy hřmí,
Můj cíl je dalekej,
Jenže láska má mě provází,
Zuzano, neplakej !

Ref.: Ó Zuzano,

3) Včera v noci měl jsem krásnej sen,
A teď ho povím vám,
Zpíval jsem Zuzaně pod oknem,
Zuzano, mám tě rád !

Ref.: Ó Zuzano,

4) Zuzana se z okna vykloní
A šátkem zamává,
Vzdychne, slzu z oka uroní,
Ach, neplač, láska má.

TEREZA / OSAMĚLÝ MĚSTO (RYVOLOVÉ)

- 1) Ten den co vítr listí z města svál,
Můj džíp se vracel jako by se bál,
Že asfaltový moře odliv má,
A stáj, že svýho koně nepozná.

Ref.: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.
Tenkrát, když jsi mě Terezo řekla, že ráda mě máš,
Tenkrát ptal jsem se Terezo, kolik mi polibků dáš,
Naposled, naposled.

- 2) Já z dálky viděl město v slunci stát,
A dál jsem se jen s hrůzou musel ptát:
Proč vítr mlátí spoustou okenic,
Proč jsou v ulicích auta, jinak nic ?

Ref.: Řekni, kolik je na světě, ...

- 3) Do prázdnějch beden zotvíranejch aut,
Zaznívá odněkud něžnej tón flaut,
A v závějích starýho papíru,
Válej se černý klapky z klavírů.

Ref.: Řekni, kolik je na světě, ...

- 4) Tak loudám se tím
hrozným městem sám,
A vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s tou prázdnou ulicí,
A osamělý město mlčí.

Ref.: Řekni, kolik je na světě, ...

KŘÍŽEK (NEDVĚDI)

- 1) Neptej se mě na nic když tě blízko mám,
Nestačí jen být, jen být.
Kdyby kolem nás byl jenom dým a klam,
Tak ty jsi to v co uvěřím.

Víš jak člověk někdy bývá strašně sám,
Smutnej ze svých vlastních vin.
S tebou vždycky pocit že i žiju mám,
Že nejím jenom spím a bdím.

Ref.:

Jsi můj proud,
Co někam odnese mě
Jedno je kam.
Jsi můj rým,
Já verše další
vždycky u sebe mám,
Co zapadnou, když napadnou.

- 2) Udělám ti křížek
Palcem na čelo,
Jak dělávala bába nám.
Aby žádný pokušení nesmělo,
Přes práh dveří nikdy k nám.
Aby bída co se o svět pokouší,
S kosou chodí duše brát,
Utekla a nikdy ať to nezkouší,
Miluješ mě, mám tě rád.

Ref.: Jsi můj proud

MRAVENČÍ UKOLÉBAVKA (SVĚRÁK a UHLÍŘ)

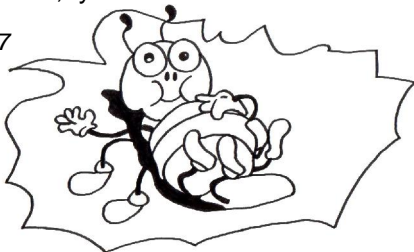
1. Slunce šlo spát za hromádku klád, na nebi hvězdy klíčí.
 už nepracuj, mravenečku můj, schovej se do jehličí.

2. Máš nožičky uběhané, den byl tak těžký.
 pojd' lůžko máš odestlané v plátku od macešky.

3. Spinká a sní mravenec lesní v hromádce u kapradí.
 nespinká sám, s maminkou je tam, tykadlama ho hladí.

Lá lá lá

2. Máš nožičky
 3. Spinká a sní
 Lá lá lá ...

TÁBOROVÁ SKLÁDANKA

1. Tak od dneška vím, jak důležité je být tady s vámi,
 jak voní les a chutná čaj s jehličím.

Všechno tak krásné, krásné se zdá,
 jenom ten čas moc utíká.

Toulavé dálky, písnička hezká, nekonečná.

Tak už to končí, pitomej čas, musíme jít.
 Budem se loučit, už se nám stýská, tak nashledanou.
 Stisknem si ruce, setřeme slzy,
 snad uvidíme se hodně brzy.
 Tak zase za rok budem tu společně zpívat a hrát.

3. Tak vám všem dík, není to lehké, jen pro nás tu být.
 O nás se bát, takových starostí kvůli nám mít.
 Snad se to zdá, nebo naposledy,
 ulehnm dnes pod své stany.
 A budem snít ten nejhezčí sen co může být, táborový

HOLUBÍ DŮM (Jiří SCHELINGER)

1. Zpívám ptákům a zvlášť holubům
 stával v údolí mém starý dům
 ptáku houf zalétal ke krovům
 měl jsem rád holubích křídel šum

2. Vlídna dívka jim házela hrach
 mávání perutí víří prach
 ptáci krouží a neznají strach
 měl jsem rád starý dům jeho práh

R: Hledám dům holubí
 kdopak z vás cestu ví
 míval stáj roubeňou bílý štít
 kde je dům holubí a ta dívka kde spí
 vždyť to ví že jsem chtěl pro ni žít

3. Sdílný déšť vypráví okapům, bláhový kdo
 hledá tenhle dům, odrůstáš chlapeckým
 střevícům, neslyšíš holubích křídel šum

4. Nabízej úplatou cokoli nepojíš cukrových
 homolí, můžeš mít třeba zrak sokolí
 nespátríš ztracené údolí

HLÍDEJ LÁSKU, SKÁLO MÁ (BRONTOSAUR)

1. Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází,
 přijde, jen se rozhlédne a zase odchází,
 já ji potkal ve skalách, šla bosá, jenom tak,
 měla dříny vybledlý, na zádech starej vak.

R: Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí,
 čeká na nás těžká pouť, až se s ránem vytratí,
 mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí,
 víš, co umí člověk, pojd', než se s ránem vytratí.

2. Když mi "ahoj" povídá, úsměvem mě pohladí,
 tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí,
 sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
 den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichý kout.

R:\n

